

صفحات ۱-۱۲

مقایسه نگرش والدین، معلمان ورزش و دانشآموزان به درس تربیت بدنی

حسن مرادی^۱، علیرضا بابایی مزرعه نو^{۲*}

۱. کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی، عضو رسمی آموزش و پرورش، یزد، ایران

۲. دانشجوی دکتری فیزیولوژی ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی خوارسگان، اصفهان، ایران

چکیده:

هدف از اجرای این تحقیق مقایسه نگرش والدین، معلمان ورزش و دانشآموزان به درس تربیت بدنی بود. روش این تحقیق توصیفی از نوع مقایسه‌ای بود. جامعه آماری شامل دانشآموزان، والدین و معلمان تربیت بدنی استان یزد بودند. که از این جامعه تعداد ۲۴۰ دانشآموز و ۲۴۰ نفر از والدین آنها با استفاده از جدول کرجسی و مورگان به صورت تصادفی و ۱۷ نفر از معلمان تربیت بدنی به صورت تمام‌شمار به عنوان نمونه آماری انتخاب گردید و تعداد ۲۴۰ پرسشنامه بین دانشآموزان و والدین آنها و ۱۸ پرسشنامه بین معلمان ورزش مرد توزیع گردید. لازم به ذکر است، روایی محتوایی ابزار توسط جمعی از متخصصان و پایایی آن نیز در یک مطالعه تحقیقاتی محاسبه شد. در نهایت داده‌ها با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی نظری خی دو و یومن ویتنی با استفاده از نسخه ۲۱ نرم افزار SPSS تحلیل شد. یافته‌های تحقیق نشان داد که بین نگرش والدین، معلمان ورزش مرد و دانشآموزان پسر مقطع متوجه نسبت به درس تربیت بدنی تفاوت معنی‌داری وجود داشت ($p \leq 0.05$). بنابراین با فراهم نمودن برنامه‌های ورزشی برای والدین و دانشآموزان می‌توان نگرش آنها را به تربیت بدنی بهبود بخشیده تا آن‌ها نیز حمایت‌های لازم را جهت اجرای بهتر برنامه‌های درس تربیت بدنی مبذول دارند.

وازگان کلیدی: درس تربیت بدنی، والدین، معلمان ورزش، دانشآموزان، مقطع متوجه.

*ایمیل نویسنده مسئول: Alireza.babaei.m@gmail.com

مقدمه:

تربیت بدنی، بخشی از تعلیم و تربیت و سیله سالم سازی انسانها و جامعه محسوب می‌شود، و از اهداف اولیه تعلیم و تربیت، پرورش فرد به عنوان یک انسان هدفدار و مستقل و خودگردان است (عزیزی، ۱۳۹۵) و با تاکیدی که بر پرورش جسمی، ذهنی، هیجانی و برازنده‌گی اجتماعی دارد، در صورت آموزش صحیح و اصولی نقش شایان توجهی را در فرایند تعلیم و تربیت ایفا خواهد کرد (لئون^۱، ۲۰۲۰). تعلیم و تربیت در توسعه و پیشرفت و دوام فرهنگ ملی موثر است و موسسات تربیتی در توسعه و تکامل منابع و استعدادهای انسانی جامعه نقش اصلی را دارند و تربیت بدنی به عنوان جلوه‌ای از فرایند کلی تعلیم و تربیت، در برآورده شدن این اهداف، انسان را یاری می‌کند. این قلمرو مقوله‌ای است که با زنجیره‌ای از جاذبه‌ها و تأثیرات، ایده‌ها را به واقعیت تبدیل کرده، به عملکرد صحیح اجتماعی کمک می‌کند (شجاع، علیمردانی و فراهانی، ۱۳۹۶). امروزه هر چند تربیت بدنی به طور عمومی و به ویژه در مدارس کشور ما، چندان توجهی به آن نمی‌شود و از نظرها به دور است. اما هرگز نقش تربیت بدنی و علوم ورزشی در سلامت جامعه و تربیت و پرورش کودکان، نوجوانان و جوانان و شکوفایی استعدادهای بالقوه آن‌ها بر کسی پوشیده نیست و با توجه به این امر مهم اهمیت درس تربیت بدنی در مدارس، ضرورت آموزش صحیح آن را دو چندان می‌سازد و اگر این درس در مدارس به طور اصولی و با نیروی انسانی متخصص، به ویژه در مقطع متوسطه که دوران شکل‌گیری بلوغ جسمی و فکری نوجوانان به شمار می‌آید آموزش داده شود و اگر این نوجوانان تحت تعلیم و تربیت صحیح این درس قرار گیرند موجبات پرورش جسمی، فکری و روحی آنان را فراهم می‌آورد. از آنجایی که عدم تحرک جسمانی از علل عمدۀ بروز انواع ضعف‌های عضلانی و اسکلتی است (عبدی مقدم، رمضانی نژاد و پور سلطانی، ۱۳۹۷)، تربیت بدنی می‌تواند با یک برنامه دقیق و تنظیم شده با ارانه آموزش‌های علمی و عملی دانش‌آموزان را برای زندگی فعال، توأم با تندرستی مهیا سازد؛ و چون دانش‌آموزان امیدهای جامعه ما هستند و موفقیت جامعه ما رابطه تنگاتنگ به درک و بینشی دارد که دانش‌آموزان در مدارس می‌آموزند و آنچه که امروزه ما برای آنان انجام می‌دهیم در واقع، بنیان نهادن جامعه و دنیای آینده خودمان است (عزیزی و فیض جوادیان، ۱۳۹۵). بنابراین داشتن افرادی دانا، باهوش و با نشاط برای یک جامعه، ارزش و ثروتی پریها بشمار می‌آید و این امر میسر نمی‌شود مگر با حفظ سلامت و تندرستی نسل جوان کشور و روشن است که مدارس در تأمین سلامت جسمی و روحی دانش‌آموزان که سازندگان آینده کشور هستند نقش مهمی بر عهده دارند (اتان^۲، ۲۰۱۶) و گسترش تربیت بدنی در مدارس برای تحقق این امر بسیار مهم و اساسی تلقی می‌شود و با توجه به اینکه اکثریت جمعیت کشور ما را نوجوانان و جوانان تشکیل می‌دهند وظیفه آموزش و پرورش را در زمینه تربیت بدنی خطیر می‌نماید و توجه به اینکه در آموزش و پرورش، هدف رشد ابعاد مختلف شخصیت نوجوانان و جوانان در همه زمینه‌های جسمانی، ذهنی، روانی و اجتماعی و معنوی است با پرداختن به جنبه تربیت بدنی و بالا بردن آمادگی جسمانی نوجوانان و جوانان می‌توان زمینه رشد ابعاد دیگر شخصیتی آن‌ها را فراهم سازد (عبدی مقدم و همکاران، ۱۳۹۷). لذا لازم است که درس تربیت بدنی در مدارس با اهمیت قلمداد شده و به طور اصولی به امر آموزش آن

¹ León

² Atan

پرداخته شود؛ و با توجه به اینکه ۲ ساعت در هفته طبق مصوبه آموزش و پرورش به درس ورزش اختصاص دارد. محتوى و شيوه آزمون اين درس با سایر دروس تفاوت دارد. برخى از دانشآموزان از همین کلاسها استعداد ورزشی خود را بروز داده و آنرا تقويت می‌کنند بصوريکه در آينده به چهره‌های برجسته ورزشی کشور تبديل می‌شوند (يانگ^۱). ۲۰۲۲، ۱۳۹۲ دوره متوسطه که همراه با بحران رشد و رسیدن به مرحله بلوغ می‌باشد تغييرات فيزيولوژيکي، روانى و جسماني زيادي در جوانان صورت می‌گيرد و در حقيقیت اين دوره مهم تأثيرپذيری و تربیت می‌نامند (کشاورز، جلالی فراهانی و انصاري، ۲۰۱۴^۲) و نيز به دليل ايجاد هماهنگی و تعادل منطقی بين نيري فكري، بدئی، عاطفي و اجتماعی شاید بيش از سایر دوره‌ها حايز اهمیت است (شريفي، باباچي مزرعه نو و سلماني^۳، ۲۰۱۹^۴، در حال حاضر در کشور ما بخشی از برنامه‌های رسمي موسسات تعليم و تربیت را درس تربیت‌بدنی تشکيل می‌دهد ولی اين درس هنگامی تأثير واقعی بر دانشآموزان دارد که به صورت صحيح و اصولی اجرا گردد و از آنجا که بینش و نگرش مسئولین آموزش و پرورش، مسئولین تربیت‌بدنی، معلمان تربیت‌بدنی و دانشآموزان و والدين آن‌ها نسبت به درس تربیت‌بدنی می‌تواند تأثير بسزايد در هدفمند شدن درس تربیت‌بدنی و به ثمر نشستن برنامه‌های تربیت‌بدنی در مدارس و رفع نيازهای جسمی و روحی دانشآموزان داشته باشد. با توجه به اينکه بهترین زمان شکوفايی استعدادها، دوران کودکی و از جمله موثرترین و سيله شکوفايی درس تربیت‌بدنی و ورزش مساعدترین و مناسب‌ترین مكان، فضای آموز شی – تربیتی مدارس می‌باشد (کر و مک شاري و مرتاق^۵). ۲۰۱۹، می‌توان دریافت که اگر به درس تربیت‌بدنی مدارس توجه خاصی مبذول گردد و برای فعالیت‌های ورزشی مدارس توسط متوليان امر برنامه ريزی صحيح و منطبق با شرایط موجود تنظیم شود، مسلماً جامعه به اهداف اصلی و اساسی تربیت‌بدنی دست خواهد یافت. اما شواهد عيني نشان می‌دهد که به علت نبودن نگرش يا ديدگاه مثبت و همچنین مشكلات آموزشی، اجرائي و كمبود امكانات و فضای آموزشی – پرورشي و وجود نواقص برنامه ريزی آنچنانکه شايسته و بايسته است در پياده کردن اين ركن اساسی که تضمین کننده سلامتی و تندرستی نسل آينده است اقدامات لازم صورت نگرفته است و چنانچه راه حلی برای آن پیدا نگردد، به طور طبیعی از داشتن نسلی سالم، با نشاط و پر تحرک به دور خواهيم ماند(چن^۶). ۲۰۲۲، سال‌های متمادی از ارائه درس ورزش در برنامه‌های هفتگی سپری می‌شود هر چند که در طی اين سال‌ها، برنامه‌های ورزشی مدارس تغييراتی نموده و به شکل امروزی در آمده است، اما آنچه که در عمل مشاهده می‌شود اين است که در مدارس ابتدائي و راهنمائي دانشآموزان در ساعات ورزش معمولاً فعالانه شرکت می‌کنند ولی در مدارس متوسطه چنین نيسست با عنایت به اينکه اولاً دانشآموزان ديبرستانی در مرحله بلوغ قرار دارند و انجام فعالیت‌های ورزشی در مدرسه و خارج از آن می‌تواند به ايجاد آراملش جسمی و روحی آن‌ها کمک کند (برکي و ترجانی^۷). ۲۰۲۲، برای اينکه برنامه ريزی‌ها در جهت اجرای صحيح درس تربیت‌بدنی در مدارس انجام گيرد. پر واضح است شناخت عواملی همچون نگرش والدين، معلمان ورزش، دانش آموزان، امكانات ورزشی مدارس، سرانه ورزشی، تخصص دبيران و به طور كلی باید همه عوامل اثر

¹ Yang

² Sharifi

³ Corr

⁴ Chen

⁵ Berki and Tarjányi

گذار که در بهبود کیفیت اجرای درس تربیت بدنی تأثیر بسزایی دارند مورد توجه قرار گیرد و برای جلوگیری از هر گونه اعمال سلیقه در برنامه ریزی باید اطلاعات دقیقی از وضع موجود تهیه و نمای کلی از چگونگی موقعیت حاضر ترسیم گردد که در این راستا نظرات معلمان ورزش، دانشآموزان و والدین آنها می‌تواند در بررسی مشکلات موجود و ارائه راهکارهای مناسب برای برنامه ریزی منسجم مورد استفاده قرار گیرد. لذا سوال تحقیق این بود که آیا بین نگرش والدین، معلمان ورزش و دانشآموزان نسبت به درس تربیت بدنی تفاوت وجود دارد؟

روش تحقیق:

پژوهش حاضر از انواع تحقیقات توصیفی- مقایسه‌ای است که با استفاده از پرسشنامه بوده و به صورت میدانی انجام گرفت. آزمودنی‌های این تحقیق کلیه معلمان ورزش، دانشآموزان پسر مقطع متوسطه و والدین آن‌ها در سال ۱۴۰۰ در شهرستان مهریز یزد بودند. با توجه به اطلاعات دریافت شده از مرکز آمار و بودجه آموزش و پرورش شهرستان یزد مشخص گردید که جامعه آماری دانشآموزان پسر مقطع متوسطه شهرستان مهریز یزد ۱۸۰۰ نفر و جامعه معلمان مرد برابر با ۱۷ نفر می‌باشد. برای انتخاب نمونه آماری طبق جدول کرجسی و مورگان تعداد ۲۴۰ نفر از دانشآموزان و همین تعداد برای والدین به صورت تصادفی ساده از جامعه آماری انتخاب و نمونه آماری معلمان ورزش برابر با جامعه آن‌ها یعنی ۱۷ نفر انتخاب شدند. پس از توجیه آزمودنی‌ها از شرایط نحوه اجرای آزمون، فرم رضایت‌نامه کتبی توسط آنها تکمیل گردید و در ضمن نتایج بررسی‌ها محترمانه بوده و بعد از انجام مطالعه بررسی‌های هر آزمودنی در اختیار آنها قرار گرفت. برای انجام این تحقیق از پرسشنامه محقق ساخته سلسله مراتب دروس آموزشی مدارس، برای تعیین جایگاه درس تربیت بدنی استفاده شد. این پرسشنامه ۸ گویه‌ای، ادراک کلی افراد را نسبت به شش درس هنر، تاریخ، حرفه و فن، ریاضی، علوم و تربیت بدنی در هشت حیطه‌های اهمیت دروس، کمک به زندگی سالم و باشاط در آینده، کمک به پیدا کردن شغل مورد نظر، درآمد مالی در آینده، سختی و آسانی دروس در فراغیری، دانش در تدریس دروس، تجربه در تدریس دروس و در نهایت سختی و آسانی تدریس آنها، بررسی می‌کند. نهایتاً تعداد ۲۴۰ پرسشنامه برای دانشآموزان، همین تعداد برای والدین و تعداد ۱۸ پرسشنامه برای معلمان ورزش ارسال و پس از تکمیل جمع آوری گردید. متغیرهایی که در این پژوهش مورد بررسی و اندازه‌گیری قرار گرفته‌اند هم از نوع متغیرهای کمی و هم از نوع متغیرهای کیفی بوده‌اند برای تعیین پایایی پرسشنامه‌ها ابتدا تعداد ۳۰ پرسشنامه دانشآموزان، تعداد ۳۰ پرسشنامه والدین، تعداد ۵ پرسشنامه معلمان ورزش به صورت تصادفی در مدارس توزیع و پس از تکمیل شدن جمع آوری شده و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند و از طریق همسانی درونی پایایی آن‌ها از طریق آلفای کرونباخ محاسبه شد که برای پرسشنامه دانشآموزان ۹۴٪ و برای پرسشنامه والدین ۸۹٪ و برای پرسشنامه معلمان ورزش ۹۰٪ بدست آمد و مشخص گردید که پرسشنامه‌ها دارای اعتبار کافی بوده و قابل استناد است. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها شامل آمار توصیفی و آمار استنباطی از طریق نرم افزار SPSS نسخه ۲۱ استفاده گردید که برای آمار تو صیفی از جداول و نمودارها که در آن اطلاعات مربوط به فراوانی، درصد فراوانی، میانگین، واریانس و غیره و در آمار استنباطی از آزمون یومن ویتنی و خی دو استفاده گردید.

فصلنامه علمی

تربیت بدنی و علوم ورزشی

SPORTSSCIENCEJOURNAL.IR

سال دوم - شماره اول (پیاپی ۵) - بهار ۱۴۰۲ - شاپا: ۲۸۲۱-۰۲۹۸

یافته‌های تحقیق:

تحلیل داده‌های حاصل از پرسشنامه‌ها نشان داد ۷۴ درصد والدین ورزشکار می‌باشند و اکثریت والدین بر این باورند که تا حد خیلی زیادی درس تربیتبدنی باعث تقویت قوای جسمانی فرزندانشان شده و نبودن کتاب تربیتبدنی نمی‌تواند از مشکلات اصلی درس تربیتبدنی به حساب بیاید و همچنین نتایج نشان داد اکثریت دانشآموزان غیر ورزشکار می‌باشند و اکثریت بر این باورند که درس تربیتبدنی تا حد خیلی زیادی باعث تقویت قوای جسمانی آن‌ها شده و والدین آن‌ها برای توسعه تربیتبدنی مدرسه همکاری لازم را ندارند و اکثریت معلمان ورزش بر این باورند که باید تا حد خیلی زیادی به درس تربیتبدنی اهمیت داده شود و اولیاء دانشآموزان پیشرفت ورزشی فرزندانشان را در مقایسه با سایر دروس تعقیب نمی‌کنند.

جدول ۱: نتیجه آزمون خی ۲ جهت مقایسه نگرش دانشآموزان در پایه‌های تحصیلی مختلف.

P	Z	میانگین.	فراآنی.	پایه‌های تحصیلی مختلف.
۱۵	۲	۳۸۱،۸	۸۰	پایه اول.
			۸۰	پایه دوم.
			۸۰	پایه سوم.

با توجه به اطلاعات جدول ۱ و با توجه به اینکه $P=15$ می‌باشد بنابراین بین نگرش دانشآموزان در پایه‌های تحصیلی مختلف نسبت به درس تربیتبدنی تفاوت معنی‌داری وجود دارد.

جدول ۲: نتیجه آزمون یومن ویتنی جهت مقایسه نگرش دانشآموزان ورزشکار و غیرورزشکار.

P	Z	یومن ویتنی	دامنه میانگین.	فراآنی.	سابقه ورزشی.
۲۷۹	-۱/۰۸۲	۵۰۰,۵۵۹۱	۴۲,۱۲	۸۰	ورزشکار.
			۴۲,۱۲	۱۵۳	غیرورزشکار.

با توجه به اطلاعات جدول ۲ و با توجه به اینکه $P=279$ می‌باشد بنابراین بین نگرش دانشآموزان ورزشکار و غیرورزشکار نسبت به درس تربیتبدنی تفاوت معنی‌داری وجود ندارد. با توجه به اینکه نمرات والدین طبیعی نمی‌باشد از آزمون‌های غیرپارامتریک استفاده می‌شود.

جدول ۳: نتیجه آزمون یومن ویتنی جهت مقایسه نگرش والدین ورزشکار و غیرورزشکار نسبت به درس تربیت بدنه.

P	Z	یومن ویتنی	میانگین.	فراآنی.	سابقه ورزشی.
---	---	------------	----------	---------	--------------

فصلنامه علمی تربیت بدنی و علوم ورزشی

SPORTSSCIENCEJOURNAL.IR

سال دوم - شماره اول (پیاپی ۵) - بهار ۱۴۰۲ - شاپا: ۲۸۲۱-۰۲۹۸

۶۲۶	-۰/۴۸۷	۵۰۰,۳۳۳۶	۹۹,۹۴	۴۷	غیرورزشکار.
۶۱,۹۹			۱۴۹		ورزشکار.

با توجه به اطلاعات جدول ۳ و با توجه به اینکه $P=626$ می‌باشد بنابراین بین نگرش والدین ورزشکار و غیرورزشکار نسبت به درس تربیت‌بدنی تفاوت معنی‌داری وجود ندارد.

جدول ۴: نتیجه آزمون خی دو جهت مقایسه نگرش والدین دانش‌آموزان پایه‌های مختلف نسبت به درس تربیت‌بدنی.

P	Z	فروانی.	مجذور کای.	درجه آزادی.	پایه تحصیلی فرزندان.
۶۲۱	۲	۹۵۴	۵۲	۶۷	پایه اول.
					پایه دوم.
					پایه سوم.
				۸۰	

با توجه به اطلاعات جدول ۴ و با توجه به اینکه $P=621$ می‌باشد بنابراین بین نگرش والدین دانش‌آموزان پایه‌های تحصیلی مختلف نسبت به درس تربیت‌بدنی تفاوت معنی‌داری وجود ندارد.

جدول ۵: نتیجه آزمون یومن ویتنی جهت مقایسه نگرش والدین مرد و زن نسبت به درس تربیت‌بدنی

P	Z	فروانی.	دامنه میانگین.	یومن ویتنی.	جنسیت.
۸۷۵	-۰/۱۵۷	۰,۲۰۳۵	۷۱,۱	۱۷۳	مرد.
				۷۶,۹۸	زن.

با توجه به اطلاعات جدول ۵ و با توجه به اینکه $P=875$ می‌باشد بنابراین بین نگرش والدین مرد و زن نسبت به درس تربیت‌بدنی تفاوت معنی‌داری وجود ندارد.

جدول ۶: نتیجه آزمون خی دو جهت مقایسه نگرش والدین، معلمان ورزش و دانش‌آموزان نسبت به درس تربیت‌بدنی.

P	Z	فروانی.	دامنه میانگین.	درجه آزادی.	آزمودنی‌ها.
۰/۰۰۰	۲	۷۳۴,۲	۰,۲۸۱	۴۰,۲۵۵	والدین.
				۱۹۹	معلمان ورزش مرد.
				۱۷	دانش‌آموزان.
			۷۲,۲۰۱	۲۴۰	دانش‌آموزان.

با توجه به اطلاعات جدول ۶ و با توجه به اینکه $P=0$ می‌باشد، بنابراین بین نگرش والدین، معلمان ورزش مرد و دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه نسبت به درس تربیت‌بدنی تفاوت معنی‌داری وجود دارد.

با توجه به نتیجه حصول ۶ و با توجه به اینکه بین نگرش آزمودنی‌ها تفاوت معنی دار وجود دارد بنابراین گروه آزمودنی‌ها، دو به دو با یکدیگر مقایسه می‌شوند.

جدول ۷ نتیجه آزمون یومن ویتنی جهت مقایسه نگرش والدین و دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه.

P	Z	فروانی.	من ویتنی - یو.	آزمودنی‌ها.
---	---	---------	----------------	-------------

فصلنامه علمی

تربیت بدنی و علوم ورزشی

SPORTSSCIENCEJOURNAL.IR

سال دوم - شماره اول (پیاپی ۵) - بهار ۱۴۰۲ - شاپا: ۲۸۲۱-۰۲۹۸

۰۱۸۲۴۸	۱۹۹	والدین.
۴۱۹۶-	۲۴۰	دانش آموزان.
۴۴۳,۶	۲۴۰	دانش آموزان.
۱۱	۱۷	معلمان ورزش مرد.
۰۱۵۳۹	۱۹۹	والدین.
۵۳۷	۱۷	معلمان ورزش مرد.

با توجه به اطلاعات جدول ۷ و با توجه به اینکه بین نگرش والدین و دانش آموزان $P=0$ باشد، بنابراین بین نگرش والدین و دانش آموزان پسر مقطع متواتر نسبت به درس تربیت بدنی تفاوت معنی داری وجود دارد. جدول ۷ نتیجه آزمون خی دو جهت مقایسه نگرش بین دانش آموزان پسر مقطع متواتر و معلمان ورزش مرد. و با توجه به اینکه بین نگرش دانش آموزان و معلمان ورزش $P=11$ باشد، بنابراین بین نگرش دانش آموزان پسر مقطع متواتر و معلمان ورزش مرد نسبت به درس تربیت بدنی تفاوت معنی داری وجود دارد. و با توجه به اینکه بین نگرش والدین و معلمان ورزش $P=537 > 5$ باشد، فرض صفر مبنی بر نبود تفاوت بین نگرش والدین و معلمان ورزش تأثید می شود.

همچنانکه جدول ۶ نشان می دهد نمرات نگرش والدین (۴۰۲۵۵)، معلمان ورزش (۰۲۸۱) و دانش آموزان پسر مقطع متواتر، (۰۲۰۱، ۰۷۲) می باشد که ابتدا معلمان ورزش سپس والدین و بعد از آن دانش آموزان، به ترتیب دارای نگرش مثبت تری نسبت به درس تربیت بدنی می باشند.

بحث و نتیجه گیری:

هدف کلی تحقیق مقایسه نگرش والدین، معلمان ورزش و دانش آموزان به درس تربیت بدنی بود، نتایج کلی تحقیق نشان داد بین نگرش والدین، معلمان ورزش و دانش آموزان پسر مقطع متواتر نسبت به درس تربیت بدنی تفاوت معنی داری وجود دارد. با توجه به نتیجه بدست آمده نگرش والدین، معلمان ورزش و دانش آموزان نسبت به درس تربیت بدنی مثبت می باشد. نتایج تحقق حاضر با تحقیقات زیر همخوانی داشت:

عزیزی و جوادیان (۱۳۹۵) در تحقیقی با عنوان مقایسه نگرش دانش آموزان و معلمان سایر دروس به معلمان تربیت بدنی در مقطع متوسط شهر خرم آباد به این نتایج دست یافتند که نگرش معلمان سایر دروس و دانش آموزان به معلمان تربیت بدنی نامطلوب است. بین نگرش دانش آموزان و معلمان سایر دروس به معلمان تربیت بدنی ارتباط معناداری وجود دارد. نگرش دانش آموزان قابلیت پیش بینی نگرش معلمان سایر دروس به معلمان تربیت بدنی را داراست. بین نوع نگرش دانش آموزان و معلمان سایر دروس به معلمان تربیت بدنی تفاوت معناداری وجود ندارد (عزیزی و جوادیان، ۱۳۹۵). کشاورز و همکاران (۱۳۹۲) در تحقیقی با عنوان مقایسه نگرش دانش آموزان و معلمان سایر دروس به معلمان تربیت بدنی در مقطع متواتر

بندرعباس به این نتایج دست یافتند نگرش معلمان سایر دروس و دانشآموزان به معلمان تربیتبدنی نامطلوب است. بین نگرش دانشآموزان و معلمان سایر دروس به معلمان تربیتبدنی ارتباط معناداری وجود دارد. نگرش دانشآموزان قابلیت پیش بینی نگرش معلمان سایر دروس به معلمان تربیتبدنی را دارد. بین نوع نگرش دانشآموزان و معلمان سایر دروس به معلمان تربیتبدنی تفاوت معناداری وجود ندارد (کشاورز و همکاران، ۱۳۹۲). فروز و همکاران^۱ (۲۰۲۲) در تحقیقی با عنوان درک دانشآموزان دوره متوسطه نسبت به تربیتبدنی در فیجي مرکزی به این نتایج دست یافتند که در همه مؤلفه های ادراک ذسیبت به تربیتبدنی تفاوت معنی داری در ورزشکاران و غیر غیر معمولی وجود داشت (فروز، ممتاز، نازیم و جولی، ۲۰۲۲). پاراسنا و همکاران^۲ (۲۰۲۰) در تحقیقی با عنوان تجزیه و تحلیل نگرش دانشآموزان دوره متوسطه نسبت به درس تربیتبدنی با توجه به برخی متغیرها در مدارس متوسطه فیجي به این نتایج دست یافتند که میانگین نگرش دانشجویان پسر بالاتر از حد زنان بود. مردان فیجيایی نسبت به زنان فیجيایی نگرش بسیار بالاتری نسبت به رتبه بندی در تربیتبدنی دارند. بر اساس نتایج این مطالعه، ویژگی های اجتماعی-دموگرافیک خاص بر سطوح نگرش دانشآموزان دبیرستانی نسبت به کلاس های تربیتبدنی تأثیر می گذارد (پارسانا و همکاران، ۲۰۲۲). سوبرامایا^۳ (۲۰۲۰) در تحقیقی با عنوان مقایسه نگرش معلمان نسبت به درس تربیتبدنی بین مرد و دختر دبیرستانی به این نتایج دست یافتند که اختلافی بین پسران و دختران وجود نداشت (سوبرامایا، ۲۰۲۰). راویدان و ارکان^۴ (۲۰۱۹) در تحقیقی با عنوان بررسی تطبیقی نگرش دانشآموزان شاغل به تحصیل در انواع مختلف دبیرستان ها نسبت به درس تربیتبدنی و ورزش به این نتایج دست یافتند همه دانش آموزانی که در انواع دبیرستان های ارزروم تحصیل می کنند نگرش مشتبی نسبت به درس تربیتبدنی و ورزش دارشتند (راویدان و ارکان، ۲۰۱۹).

و با نتایج تحقیقات زیر همخوانی نداشت:

آتان و همکاران^۵ (۲۰۱۶) در تحقیقی با عنوان نگرش دانشآموزان دوره متوسطه نسبت به درس تربیتبدنی و ورزش بر حسب متغیرهای مختلف به این نتایج دست یافتند در نمرات نگرش به درس تربیتبدنی و ورزش از نظر نمرات، جنسیت، محل سکونت تفاوت معنی داری مشاهده نشد ولی در نگرش دانشآموزان از نظر سطح تحصیلات والدین و تعداد خواهر و برادر تفاوت معنی داری مشاهده شد (آتان و همکاران، ۲۰۱۶). کالتر و همکاران^۶ (۲۰۱۹) در تحقیقی با عنوان والدین و نگرش فرزندانشان نسبت به تربیتبدنی ابتدایی به این نتایج دست یافتند که تفاوت کمی در هر یک از مؤلفه های عاطفی یا شناختی نگرش در گروه های جنسیتی یا طبقاتی در هر یک از زمینه های مورد بررسی وجود ندارد، مگر در پاسخ هایی که درباره تربیتبدنی انجام می دهد و باید در مدرسه فرزندانشان انجام دهد (کالتر، گران و پاتریک، ۲۰۱۹). آنتینو و همکاران^۷ (۲۰۲۱) در تحقیقی با عنوان دیدگاه دانشآموزان مدارس راهنمایی در مورد تربیت بدنه: یک مطالعه مقایسه ای بین چهار کشور

¹ Feroz

² Prasanna

³ Subrahmanyam

⁴ Ridvan

⁵ Atan

⁶ Coulter

⁷ Antonio

اروپایی به این نتایج دست یافتند نظرات دانشآموزان نسبت به درس تربیتبدنی عمدهاً مثبت بود، در همه کشورها، کودکان نگرش مثبت تری دارند، به تربیتبدنی اهمیت بیشتری می دهند آنها خود را صلاحیت بیشتری نسبت به دختران می دانند (انتینو و کاتارزانيا، ۲۰۲۱).

با توجه به تحقیقات انجام شده در این زمینه مشاهده می شود که تحقیقات خارجی اکثر آنها نگرش مثبتی را نمایان ساخته اند ولی تحقیقات داخلی نتایج آنها ضد و نقیض است ولی از آنجا که نگرش مثبت والدین، معلمان ورزش و دانشآموزان نسبت به درس تربیتبدنی می تواند در پیشبرد اهداف تعلیم و تربیت موثر واقع شود در جاهایی که تبلیغات بیشتری برای ورزش و فرهنگ تربیتبدنی انجام می شود. نگرشها نیز مثبتتر است و مسلماً تربیتبدنی مدارس با کیفیت بالاتری برای دانشآموزان ارائه می گردد. در این زمینه نیاز به تحقیقات بیشتری است تا عوامل موثر در مثبت و منفی بودن نگرش افراد بررسی گردد و راه حل های مناسب ارائه گردد.

در این تحقیق که نگرش معلمان ورزش نسبت به درس تربیتبدنی مثبت می باشد و چون همه ورزشکار بودند علت نگرش مثبت آنها به همین دلیل می باشد . از نتایج دیگری که از این تحقیق بدست آمد اینست که بین نگرش و ورزشکار یا غیرورزشکار بودن والدین هیچ تفاوت معنی داری مشاهده نشده است و می توان برای بزرگسی بیشتر تحقیق حاضر را در گروههای بزرگتر و جامعه وسیع تر انجام داد تا نتایج دقیق تری بدست بیاید. در این تحقیق بین نگرش دانشآموزان در پایه های تحصیلی مختلف تفاوت معنی دار وجود دارد و همچنین بین نگرش دانشآموزان ورزشکار و غیر ورزشکار تفاوت معنی داری مشاهده نشد و نگرش هر دو گروه حدوداً مثبت بوده است و باید تحقیقات بیشتری در این زمینه صورت گیرد. در ارزیابی کلی از این تحقیق می توان چنین نتیجه گرفت که ورزشکار و غیر ورزشکار بودن بر نگرش دانشآموزان تاثیری نداشته و همچنین ورزشکار و غیر ورزشکار بودن والدین بر نگرش آنها تاثیری نداشته است.

با توجه به یافته ها میتوان گفت که درس تربیتبدنی در حیطه کمک به زندگی سالم و بانشاط در آینده از دیدگاه جامعه آماری، نقش مهمی دارد. از این رو می توان گفت که دانشآموزان، والدین، دبیران و همچنین مدیران به این نگرش و ادراک صحیح که تربیتبدنی بی شک موجبات زندگی سالم و بانشاط را در آینده فراهم خواهد کرد، رسیده اند. شایان ذکر است، با توجه به این یافته، مدیران و برنامه ریزان امر ورزش میتوانند از این ادراک صحیح و محیط مطلوب ایجاد شده در این زمینه استفاده کنند و با کمک آموزش و پرورش در امر اطلاع رسانی و افزایش معلومات ورزشی و علمی دانشآموزان، دبیران و والدین گام بردارند. با توجه به ضعف برنامه ریزی ورزشی در مدارس، نبود کتابهای درسی مناسب در این زمینه، کمبود امکانات و تسهیلات ورزشی و همچنین کمبود ساعت درس تربیتبدنی در مدارس، چنین نتیجه و جایگاهی از سوی دانشآموزان منطقی به نظر میرسد. در این میان میتوان با برنامه ریزی صحیح و راهبردی در مدارس، اهمیت و جایگاه درس ورزش را در میان دانشآموزان ارتقا داد. نکته شایان توجه این یافته که با تکیه بر آن می توان گفت، والدین نگرش و ادراک منطقی به اهمیت درس تربیتبدنی دارند و با توجه به اینکه مدیران وظيفة ساماندهی همه دروس را در مدارس بر عهده دارند، این یافته شایان توجه حاکی از آن است که دبیران ادراک کاملاً مطلوبی در این حیطه به درس تربیتبدنی دارند و بر دیگر تأثیرات مثبت روانی و عاطفی که ورزش بر دانشآموزان می گذارد، کاملاً واقف اند. تأکید بیش از حد دروس دیگر در مدارس و عدم محبوبیت درس تربیتبدنی از سوی والدین می توان علت پایین بودن ادراک دانشآموزان دانست،

و همین طور عدم اطل عرسانی صحیح در مورد بازار کار تربیت بدنی از سوی وزارت ورزش، آموزش و پرورش و حتی صداوسیمای جمهوری اسلامی ایران، نبود نشریات و بسایت های مربوط به امر کارآفرینی ورزش در مدارس، عدم برگزاری جلسات سالیانه میان والدین و دبیر تربیت بدنی، عدم گزار شده کامل فردی از عملکرد ورزشی دانشآموزان از سوی دبیران تربیت بدنی به مدیران و والدین دان شآموزان و...، نباید جایگاهی بهتر از این از سوی والدین انتظار داشت.

پیشنهاد می شود مدیران و دبیران تربیت بدنی با تهیه بروشور، نشریات، وبلاگ، جزو و ... به معرفی رشتہ تربیت بدنی و علوم ورزشی در میان دانش آموزان، والدین و دبیران پردازنده و بازار کار این رشتہ را معرفی کنند.

شایان ذکر است با تبلیغ بیش از حد رشتہ های مهندسی، پزشکی و هنر در سالیان اخیر و در مقابل نبود این مهم از سوی مسئولان امر ورزش، این یافته منطقی ب هنظر می رسد. نکته شایان توجه در این پژوهش، جایگاه و رتبه ششم درس تربیت بدنی در حیطه سختی و آسانی در فراغیری از سوی چهار گروه جامعه آماری است، یعنی درس تربیت بدنی برای یادگیری دان شآموزان از دیگر دروس در این تحقیق سهل و ساده تر است. نظر به اینکه درس تربیت بدنی در بیشتر مدارس حالت غیر آموزشی دارد و اغلب به بازی های گروهی رایج مثل فوتبال ختم می شود. قرار گرفتن جایگاه ششم برای این حیطه زیاد هم دور از ذهن نیست. در اینجا پیشنهاد می شود دبیران تربیت بدنی به آموزش دیگر رشتہ های ورزشی پردازنده و با آشنا ساختن ایشان توسط جزو ها، کتاب ها و فیلم های آموزشی در مورد رشتہ های ورزشی مختلف، گامی اساسی در تغییر درک و نگرش دان شآموزان و در پی آن دیگر گرو هها در این حیطه بردارند.

عدم شناخت دبیران درس تربیت بدنی از سوی والدین و ناگاهی والدین نسبت به برنامه های اجرایی توسط ایشان و در نهایت نداشتن اطلاعات کافی از ظایل دبیر ورزش در مدرسه را می توان از دلایل پیشامد این نتیجه عنوان کرد. به طور کلی چنین استنباط میشود که درس تربیت بدنی جایگاه متوسطی در مدرسه دارد و با اقدام مواردی که پیشتر ذکر شد، می توان جایگاه این درس را در مدرسه بهبود بخشید و در راستای تغییر نگرش و ادراک کلی دانش آموزان، والدین، مدیران و دبیران گامی اساسی برداشت.

آموزش و پرورش و دبیران ورزش برای تغییر نگرش و ادراک کلی والدین از طریق دانش آموزان باید نقش اساسی را ایفا کنند. مدیران ارشد مدرسه که وظیفه برنامه ریزی و ساماندهی درس تربیت بدنی را دارند و همین طور که کلید اساسی رشد و اعتدالی درس تربیت بدنی محسوب میشوند، باید درک و نگرش مطلوب تری نسبت به ورزش داشته باشند. دبیران درس غیر تربیت بدنی که نقش انکارناپذیری در شکلگیری نگرش دانش آموزان دارند، دیدگاه متوسطی نسبت به درس تربیت بدنی داشتند. این یافته حاکی از آن است که محیط مدرسه دارای زمینه مثبتی از سوی دبیران است و از طریق ایشان میتوان برای تغییر درک و نگرش دیگر گروه ها در مدرسه اقدام کرد. از محدودیت های تحقیق ۱- عدم همکاری کامل مدیران جهت کمک به محقق ۲- عدم اطلاع از میزان انگیزه پاسخ دهنده ها به سوالات بود.

تشکر و قدردانی:

بدین وسیله، نویسنده ها مقاله مراتب سپاس و قدردانی را از کلیه کسانی که در انجام این مطالعه همکاری نمودند، به عمل می آورند.

منابع:

شجیع کیانوش، علیمردانی محمد، فراهانی ابوالفضل (۱۳۹۶)، مقایسه ادراک والدین، دانشآموزان، معلمان و مدیران نسبت به جایگاه درس تربیت بدنی در مدارس، مجله مدیریت ورزشی، ۱(۹): ۳۷-۵۴.

عبدی مقدم سعید، رحیم رمضانی نژاد، حسین پورسلطانی (۱۳۹۷)، مقایسه موقعیت آموزشی درس تربیت بدنی از دیدگاه مدیران، معلمان، والدین و دانشآموزان دوره متوسطه، *فصلنامه پژوهش های فیزیولوژی و مدیریت در ورزش*، ۱۰(۱): ۱۴۳-۱۲۹.

عزیزی فاطمه، فیض جوادیان سید حامد (۱۳۹۵)، مقایسه نگرش دانشآموزان و معلمان سایر دروس به معلمان تربیت بدنی در مقطع متوسط شهر خرم آباد، *کنفرانس ملی دانش و فناوری روانشناسی، علوم تربیتی و جامع روانشناسی ایران*.

کشاورز لقمان، جلالی فراهانی مجید، انصاری سید محمد (۱۳۹۲)، مقایسه نگرش دانشآموزان و معلمان سایر دروس به معلمان تربیت بدنی در مقطع متوسطه بند عباس، مجله پژوهش های کاربردی در مدیریت ورزشی، ۱(۵): ۷۵-۸۴.

Antonio Periæ, António Rodrigues, Katarzyna Pankowska-Jurczyk, Batutis, Olegas; Costa, João et al. (2021), Middle school students' views about physical education: A comparative study between four European countries. *Federación Española de Asociaciones de Docentes de Educación Física*, 39(1); 396-402.

Arikan, Gökhan (2020), Analysis of secondary school students' attitudes and self-efficacy perceptions towards physical education and the sports course.” *World Journal of Education*, 10(6):14-22.

Atan Tulin, Mayis Ondokuz Üniversitesi (2016), Merve imamoglu Attitudes of secondary school students towards physical education and sports lesson in terms of various variables. *Turkish Journal of Sport and Exercise* 18(2):65-68.

Berki Tamás and Tarjányi Zsófia (2022), The role of physical activity, enjoyment of physical activity, and school performance in learning motivation among high school students in Hungary. *Children*, 9(3): 1-9.

Chen, Ang. (2022), Perspectives on the Physical Education Curriculum,” Reconceptualizing Physical Education, pp. 23-47.

Corr Méabh, McSharry Jennifer, Murtagh Elaine M (2019), Adolescent Girls' Perceptions of Physical Activity: A Systematic Review of Qualitative Studies. *American Journal of Health Promotion*, 26(6): 806-819.

Coulter Maura, McGrane Bronagh & Catherine Woods (2020), PE should be an integral part of each school day': parents' and their children's attitudes towards primary physical education. *International Journal of Primary, Elementary and Early Years Education*, 48(4): 429-445.

Feroz Mohammed Ali, Mumtaz Alam, Nazim Ali, Joeli Dakuidreketi (2022), Secondary School Students' Perceptions Toward Physical Education in Central Fiji. *Journal of Positive School Psychology* ,6(10): 572-582.

León-Díaz, O., Arija-Mediavilla, A., Muñoz, L., & SantosPastor, M (2020), Las metodologías activas en Educación Física. Una aproximación al estado actual desde la percepción de los docentes en la Comunidad de Madrid. *UAM_Biblioteca*, 38(2020): 587-594.

Prasanna B.K, Mohammed Feroz Ali (2020), An Analysis of Secondary School Students' Attitudes towards Physical Education Course According to Some Variables in secondary schools of Fiji. *IOSR Journal of Sports and Physical Education (IOSR-JSPE)*, 7(2) :7-13.

Ridvan DagdemirS, erkan Tevabil Aka (2019), Comparative Study on Attitudes of Students Studying in Different Types of High Schools towards Physical Education and Sports Lesson. *Asian Journal of Education and Training*, 5(4): 609-615.

Sharifi Gholamreza; Babai Mazreno Alireza; Salmani Ibrahim (2014), Effects of a Period of Selected Activity on Lung Capacities in Children 5-10 Years with Asthma Caused by Exercise. *International Journal of Pediatrics*, 2(3): 11-17.

Subrahmanya B G (2020), Comparison of Attitude towards Physical Education between Male and High School Female Subject Teachers. *International Journal of Science and Research (IJSR)*, 10(10):7-9.

Yang, Chunmei (2022), Who will be more active in sports participation? — analysis of college students' sports participation behavior based on demographic characteristics,” *Advances in Physical Education*, 12(3):244-254.

Comparison of Attitudes of Parents, Sports Teachers and Students to Physical Education Course

Hassan Moradi¹, Alireza Babaei Mazreno*²

1. MSc in Sports Management, official member of education, Yazd, Iran.

2. PhD in Sports Physiology, Islamic Azad University, Khorasgan Branch, Isfahan, Iran.

Abstract:

The purpose of this research was to compare the attitude of parents, sports teachers and students towards physical education. The method of this research was descriptive and comparative. The statistical population included students, parents and physical education teachers of Yazd province. From this society, 240 students and 240 of their parents were randomly selected using the Kargesi and Morgan table and 17 of the physical education teachers were selected as a statistical sample, and 240 questionnaires between students and their parents and 18 questionnaires between Male sports teachers were distributed. It should be noted that the content validity of the tool was calculated by a group of experts and its reliability was also calculated in a research study. Finally, the data were analyzed using descriptive and inferential statistics such as chi-square and Yeoman-Whitney using SPSS software version 21. The findings of the research showed that there was a significant difference between the attitudes of parents, male sports teachers, and male high school students towards physical education lessons ($p \leq 0.05$). Therefore, by providing sports programs for parents and students, their attitude towards physical education can be improved so that they also have the necessary support for better implementation of physical education lesson plans.

Keywords: Physical education lesson, parents, sports teachers, students, secondary level.

* Correspondence: Alireza.babaei.m@gmail.com